

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

'அக் கா. அக் கா. இது. அடக் கடவுளே. இது பரெய தங்கச்சியின் குரல் அல்லவா. இவள் எங்கு நின்ற பசுகிறாள். கொழும்புக்கு எதற்காக வந்திருக்கிறாள்?'

"யாரது பரெய தங்கச்சியோ. எங்கயிருந்து பசுகிறாய். எதுக்கும் உன் ரை நம்பரதைத்தா. நான் உடனே எடுக்கிறேன்."

பரெய தங்கச்சி நம்பரதைத் தந்தாள். இவள் எடுப்பதாக கபறி விட்டது, 'லனை'க் 'கட' பண்ணி விட்டது திரும்ப 'டயல்' பண்ணினாள். சிறிது நேரம் 'லனை' பிசியாக இருந்தது. ஒரு மாதிரிக் கிடத்தது விட்டது.

"ஹலோ. ஹலோ. யாரா அக்காவா? அக் கா. எதிர்த்தரப்பில் பரெய தங்கச்சி விம்மத் தொடங்கினாள். தங்கச்சி என்ன விசயம் என்ன நடத்திட்டதெண்டு இப்படி இவள் முடிக் கவில்லை. பரெய தங்கச்சி குறுக்கிட்டாள்."

"அக் கா. அக் கா. அம்மா. அம்மா"

"அம்மாவா. அம்மாவாக்கு என்ன?" இவள் குரலில் சிறிது பதட்டம் படர்ந்திருந்தது.

'அக் கா. இம்முறை பரெய தங்கச்சி ஒவ்வொன்று அழத் தொடங்கினாள்.'

'அக் கா அம்மா எங்களை எல்லாம் ஏமத்திப் போட்டு போய் சரேந்திட்டா'

'என்ன. இவளுக்கு ஒரு கணம் எல்லாம் சூழல் வது போன்றதொரு பிரமனை எழுத் தலையை இறுகப் பற்றிக் கொண்டாள். சிறிது நேரத்துக்குள்ளாகவே தன்னை ஒரு நிலைப்படுத்திக் கொண்டாள்.'

"தங்கச்சி. அம்மாவாக்கு என்ன நடந்தது. நல்லாத்தானே இருந்தவ."

'அக் கா, ஆமிக் காரன் பழையபடி போனகிழமை ஷெல் " அபிச்சவன். தற்செயலாய் ஷெல் பட்டதுதான் அம்மா."

"தங்கச்சி ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே. போன் கொஞ்சம் தள்ளி எடுக்கிறேன்."

"ஓகே."

இதற்குள் இவள் முகபாவங்களை வகை நுணுகக் கமாக அவதானித்த சிறுவன் கதவை மீண்டும் இழுத்து மடி விட்டது வந்திருந்தான். இவளுக்கு மண்டை பிளந்து விடும்படி போல் தலையிடித்தது. சோபாவில் சாய்ந்தபடியே துவண்டு போனாள். "ஐயோ அம்மா, உனக்கு இப்படியா ஒரு முடிவு வரவேணும். ஒரு பிச்சி புழுவாக்கே கட்டுதல் நினைக்க மாட்டியே, உனக்கா இப்படி ஒரு முடிவு.. அம்மாவின் ஞாபகங்கள் அலை அலையாய் எழுகின்றன. 'எங்களை வளர்க்க அவுபட்ட கஷ்டங்கள் கொஞ்சமா என்ன, உன்னைக் கட்சியில் கட்டச் சந்திக்க முடியாமல் போட்டது. ஐயோ. அம்மா' மனம் அழுது புலம்பிச் சரேந்தது கிடக்கின்றது. 'வாழ்க்கை முழுக்க எங்களுக்குக்காவே உருக்குலநைந்து உருக்குலநைந்து வாடிக் கிடந்தாய். ஒருக்கா உன்னை நல்லா வசைச்சுப்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

பார்க்க வணும் எண்டு நினசைச் சிருந்தன். என்னை ஏமாற்றிப் போட்டாயே, ஐயோ, அம்மா. கண்ணும் கருத்துமாய் எவ்வளவு அருமையாய் பாசத்துடன் எங்களளை எல்லாம் வளர்த்தாய், எவ்வளவு மனெமயான பிப்போன்ற உள்ளம். கடசையில் உன்னை முபிலை கட்டிச் சந்திக்க முடியாதபி சமூல்கள். இவளுக்கு சமூகத்தின் மீது, இந்த உலகத்தின் மீது, இந்த வாழ்வின் மீது தேவறொப்பு வறொப்பாக வந்தது. "எதற்காக இந்த உறவுகள்? பிண்பைப்புகள்? எதற்காக இந்த இழப்புகள்? கடசையில் நாட்டு சமூல உறவுகளைப் பிரித்து வதைத்ததோ அந்த நாட்டுச் சமூலே இன்று இவளது அம்மாவையும் பலி எடுத்து விட்டது. இறுதிக் கடமகளை செய் விடாதபி இவளைத் தடுத்து விட்டது. இவளது தாயின் முபிலையே ஒரு கிழமை கழிந்து எல்லாம் முபிந்த பின் தான் அறிய வதைத் திருக்கிறது. இப்பி எத்தனை எத்தனை குடும்பங்கள். குடும்பம் என்ற புனிதமான உறவு உருக்கூலந்தது சீ ரழிக்கப்பட்ட நிலையில், உணர்வுகள் சிதைக்கப்பட்ட நிலையில் அந்நிய நாடுகளில் பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் பொலிவிழந்து போய் கொண்டிருக்கிறது. இவளது வாழ்வு. மணவாழ்வு சீ ர்கூலந்தது இருப்பதற்கு கட்ட ஒருவகையில் இதே சமூல தான் காரணமாயிருக்கிறது. நாட்டில் பிரச்சனை இல்லலை என்றால் அது அது நடக்க வேண்டிய நேரத்தில் நடந்து வாழ்வு சீ ரான பாதையில் சனென்று கொண்டிருக்கும். எத்தனையோ இளைஞர்களைப் பாலியல் ரீதியில் தவறிழைக்க வதைத்து விட்டது கட்ட இதே நாட்டுச் சமூல அல்லவா? உணர்வுகளை அடக்கி, அடக்கி மாடாக உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களின் நெஞ்சங்களில் கும்புறிக் கொண்டிருக்கும் உணர்ச்சிக்கடல் அண்பைப்புகளை வடிகால் தடுகையில் அல்லவா தப்புகள் நடந்து விடுகின்றன. இளைஞர்களின் உளவியற் பிரச்சனைகள், கணவன் மனைவியருக்கு இடையிலான பிளவுகள், பண்களின் உணர்ச்சி வடிப்புகள், இவளை எல்லாம் பிறந்த நாட்டுச் சமூலின், புகுந்த நாட்டுச் சமூலின், கணத்திற்குள் சிக்கி மடிச்சு முட்டியதால் வந்து விட்ட விளைவுகள் அல்லவா. அதே சமயம் ஒரு சில பிரச்சனைகள், பண்களின் உரிமைப் பிரச்சனைகள், பிறந்த நாட்டுச் சமூதாயத்தில் நிலவிய சீ ர்கட்களின் விளைவுதான். இருந்தாலும் இத்தகைய பிரச்சனைகள் எல்லா நாட்டுக்கும் பொதுவான பிரச்சனைகள். ஆனால் குடும்ப உறவுகள் சீ ர்கூலகைக்கப்பட்ட போக்கு, உணர்வுகள் அடக்கப்பட்ட போக்கு. இவளை எல்லாம் பிறந்த நாட்டின் அரசியல் சமூல்கள் உருவாக்கி விட்ட விளைவுகள் அல்லவா. இவ்வயலெல்லாம் போர்களால், இரத்தக் களரிகளால் சின்னா பின்னமாகப்பட்டிருக்கும் மக்கள் யாவருக்கும் பொதுவான பிரச்சனைகள் அல்லவா. இந்தப் போர்களை பிசல்களை ஒழிப்பதற்கு வழியதேமாயில்லை? உறவுகளை, மனிதத்துவத்தை கொத்திக் குதறிவிடும் போர்களை எதற்கு மனிதன் தொடர்ந்தும் செய் தபடியே இருக்கிறான். அறியாமலை நிலவிய ஆதிகால சமூதாயத்தில் கட்ட மனிதன் முட்டி மோதிக் கொண்டான். ஆனால் அறிவுலகின் உச்சாணிக் கொம்பிலிருப்பதாக தம்பட்ட மடிக் கும் இன்றைய மனிதன் கட்ட முட்டி மோதித் தான் ஒருவனை ஒருவன் அழித்துக் கொள்கிறான். கல்லையும் பொல்லையும் பாவித்து சண்டையிட்ட ஆதிமனிதனின் அழிவே சிறியதென்றால், இன்றைய மனிதனின் நவீன யுத்த தளபாடங்களின் உதவியுடன் நடபெறும் மோதல்களின் அழிவோ பயங்கரமானது. போர்கள் ஒரு போதும் ஆக்கத்தை தருவதில்லை. அழிவதைத் தான் தருகின்றன. இந்நிலையில் எதற்காக இந்தப் போர்கள்? எதற்காக மனிதன் தன்னதை தானே இவ்விதம் அழித்துக் கொள்கிறான்? டலெப்போன்கத்தை விட்டு சோபாவில் சாய்ந்து துவண்டிருந்த டீச்சரைப் பார்க்கையில் அவனுக்கு பாவமாயிருந்தது. அவளது பிரச்சனை திரிந்தாலாவது ஏதாவது ஆறுதல் கற்றலாம்.

"டீச்சர்" என்று மெதுவாக தயக்கத்துடன் அழைத்த சிறுவனை ஒரு கணம் ஏறிட்டு பார்த்த இவளால் அதுவரை அடக்கி வதைத் திருந்த உணர்ச்சி வள எத்தனை மலேமும் கட்டுப்படுத்தி வகைக் முடியாமல் போய் விட்டது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

'அம்மா. " அம்மா. ஐயோ. அம்மா, எங்கள் எல்லாம் விட்டுட்டுப் போயிட்டா'

இவன் இவ்வகையான ஏதோ ஒன்றை ஏற்கனவே எதிர்பார்த்திருந்தான். ஆனால் இவ்வகையான சந்தர்ப்பங்களில் எவ்விதம் ஆறுதல் கிடைக்கிறது என்பதில் அவ்வளவு பரிசீலனை இல்லாததால் சிறிது நேரம் மெனமாய் இருந்தான்.

'டீ ச்சர், நடந்தது நடந்திருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் தான் நீ நல்ல உரமாய் நிற்க வேண்டும் இதற்குமேல் அவனாகும் என்ன பசுவதென்று திரியவில்லை. வார்த்தை வரவில்லை. ஆனால் அவளால் அடக்கி வகைக முடியவில்லை. சிறிது நேரம் அழுது கொண்டிருந்தான். பின் தன்னையே ஒருமாதிரி அடக்கிக் கொண்டான். 'நானே இப்படி இருந்தால் தங்கச்சிமார்க்கு யார் ஆறுதல் சொல்வது' என்ற எண்ணமும் எழுந்தது, பெரிய தங்கச்சிக்குப் போன எழுப்பதாக கிறியது நினைவுக்கு வந்தது. மீண்டும் பயல் பண்ண, விரைவிலேயே இந்த மூறை லனை கிடத்தது.

"ஹலோ. ஹலோ" "ஹலோ. இது நான், அக்கா பசுறான். கனடாவில் இருந்து" 'அக்கா, மீண்டும் பெரிய தங்கச்சி விம்மத் தொடங்கினாள். தங்கச்சி அழாதே. நடந்தது நடந்து போச்சு. இந்தச் சமயத்தில் தான் கவனமாயிருக்க வேண்டும். இப்ப கொழும்பில் எங்கள் இருந்து பசுறாய்"

'பக்கத்து வீட்டு ஆறுமுகம் மாமாவின் ரை மருமகன் ரை வீட்டு. ஆறுமுகம் மாமாதான் எல்லா உதவி செய்தவர். அவரில்லாட்டி நான் நல்லாய் கஷ்டப்பட்டிருப்பன்'

ஆறுமுகம் அங்கிள் நிக்கிறாரே' 'இப்பதான் வளியில் போனவர்"

"நான் அவரிடம் தங்கப் பண்ணினதா சொல்லி விடு. சின்னத் தங்கச்சி எங்கள்"

"இங்க தான் நிக்கிறா. அவ ஓரே அழுதபடி, அம்மாவோட அவளாக்காத தான் சரியான ஓட்டல், நான் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தன். எனக்கு என்ன செய்யிறதெண்டு திரியலேலை."

'அவளை ஒருக்கா கதைக்கச் சொல்லு."

'யார் தங்காவா?'

'அக்கா. அக்கா. ஐயோ அம்மா."

சின்னத் தங்கச்சி அழுது குளறத் தொடங்கி விட்டாள். அவளை ஆறுதல் படுத்துவது கஷ்டமாயிருந்தது. இதற்குள் பெரிய தங்கச்சி போனமை மீண்டும் எடுத்து விட்டாள்.

'பாத்தியா அக்கா. இவள் இப்படித்தான் எந்த நேரமும் அழுதபடி.."

"தங்கச்சி நீ தான் தங்காவை நல்லா கவனிக்க வேண்டும். கையில் காசு நிலமை எப்படி.."

'காசுக்கு பிரச்சனையில்லை. நீ அனுப்பினதில் இன்னம் நிறைய இருக்கா. இப்ப

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

அவசரமில்லலை; தவேதை என்றால் பிறகு சொல்லுறன'' எதுக்கு நீங்கள் கொழும்பு வந்தனங்கள். பசோமல் ஆறுமுகம் அங்கிளிட்ட விசயத்தசை சொல்லச சொல்லியிருக்கலாமே"

'அப்படித்தான் மூதலில நினசை சிருந்தோம். ஆனா நீ சயெத்த ஸ்பொனசர் போர்ம்ஸ் வந்திருந்தது. அதுதான் அப்படியே வந்தனங்கள்."

'அடக் கடவுளே. அம்மா பொன பிறகா, ஸ்பொனசர் போர்ம்ஸ் போக வணும். ஃபமிலி கிளாசிலை அல்லவா

'எல்லோரையும் ஸ்பொனசர் பண்ணினனான். ஆனா இப்ப அம்மா இல்லாதபடியா இவங்கள் நியகெட் பண்ணிப் போடுவாங்கள். என்றாலும் இங்கத்தயை எம்.பியபை பிடித்து ஹியு.மனிட்டரேயன் கிறவாண்ட்ஸிலடை ரை பண்ணிப் பார்த்தால் சரி வரலாம்'' மனதுக்குள் நினதைதுக் கொண்டாள்.

'சரி தங்கச்சி, போர்ம்கள் எல்லாத்தயையும் ஆறுமுகம் அங்கிளகைக் கொண்டு நிரப்பி அனுப்பு. எதுக்கும் கைகாவலுக்கு நானொரு இருநிறுடொலர் அனுப்புறன். நீ தான் தங்காவை கவனமாய் பார்த்துக் கொள். அது சரி அம்மாட விசயம் கடசைகளுக்கு தரெயுமே"

"ஓமக்கா. இரண்டு பரேும் வந்தவயைள். நல்லமாறிப் போச்சினம். ஒரு சொட்டுக் கண்ணிர கட்ட விடவில்லை. இருந்து எங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லிப் போட்டு போனவை"

"இயக்க ட்ரெய்னிங் அவயைளை மாத்திப் போட்டுது போல. எதுக்கும் நீங்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் இருங்கோ. என்ன தவேதை என்றாலும் அறிவியுங்கோ. தங்காவை கவனமாக பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ. அப்ப என்ன வகை கட்டே"

"ஓமக்கா, நல்ல காலம் நீ யிருக்கிறதாலை எங்களுக்குப் பயமில்லை. அக்கா. அக்கா. இங்க அங்கிள் வந்திட்டார், குடகுகிறன். கததை"

'அங்கிள். அங்கிள். உங்களுக்கு எப்படி தாங்க் பண்ணிறது எண்டு தரெயலலை. நீங்கள் சயெத்த உதவிக் கு"

'தங்கச்சி ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாததை. உன் ரை தங்கச்சிமாறபை பற்றி ஒன்றுக்கும் யோசிக்காததை, உங்கட ஸ்பொனசர் அலுவல் முடியிற வரை இங்கயே தேங்கட்டும்."

"தாங்ஸ் வரெமசு அங்கிள். அங்கிள் உங்களுக்கு காசு அனுப்பிவிடுறன். தங்கச்சிமாற அங்க இருக்கிறதற்கு வாடகையாயிருக்கட்டும்."

"தங்கச்சி விசரக் கததை கதகைக் காததை. உன் ரை கொப்பர் என்ற பெஸ்ட் பிரண்ட், உன் ரை கொப்பர். கொம்மாயவதை எங்களுக்கு எவ்வளவு சயெத்திச்சினம். அதை நாங்கள் மறப்பமே. சரி பிள்ளை. கனநரேமாய் கதகைக் கிறாய். தங்கச்சியிட்ட போனகைக் குடகுகிறன். கதயையுங்கோ. நீ ஒன்றுக்கும் யோசிக்காததை ஓகே"

'அக்கா வறென்ன?"

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

'சரி நான் பிறகு ஆறுதலாய் எடுக்கிறேன் அனுப்பிறகிலை அங்கிள்குக்கும் நிறுடலொலர் குடும்பம், அவர் வாங்க மாட்டான் என்று நிற்பார். நீ குடும்பம் என்ன, சாப்பாட்டுச் சாமான்களும் வணைப்பிப்போடும். ஓகே."

'ஓமக்கா."

இவளுக்கு இப்ப மனசு சற்று தளிவாக இருந்தது. அறகைக் குள்ளிருந்து அலபத்தகை கொண்டுவந்தாள். போட்டோக்களை பார்க்கையில் அவளுக்கு சந்தோசமாக இருந்தது. இவளுக்கும் அவற்றைக் காண்பித்தாள். அம்மாவின் இளமகை காலப் போட்டோவில் இருந்து அண்மகை கால போட்டோ வரை வதைத் திருந்தாள். லட்சுமிகரமான அம்மாவின் முகம் மீண்டும் இலசோக துயர அலகைளை எழுப்பின. இவ்வளவு நாளும் அம்மா இருந்தா. தங்கச்சிமாரபை பார்க்க. இனி அவையைக் கு 'ஓர் வழி செய்ய வணைம்'

திடீரென்று யோசனை வந்தவளாக. 'சிறுவா. இது யார் திரியுமா?'

'முகச்சாடையைப் பார்த்தா உன் ரை தங்கச்சி மாதிரி திரியுது"

'ஓம். இவதான் மித்த தங்கச்சி. உன்னை நான் ஒன்று கடைப்பன். பயப்படாமல் பதில் சொல்லு'

"என்னவாம்?'

'இவள் எப்படி இருக்கிறாள்'

'வடிவாய் உன்னைப் போல இருக்கிறாள், டீச்சர்"

"அப்ப இவளைக் கல்யாணம் செய்யிறியா?'

'என்ன டீச்சர் பகிடியா விடறாய்"

'இல்லலை. உண்மையாய் தான். யாராவது இருந்தால் பரவாயில்லை. இல்லலை என்றால்'

'அப்படி ஒன்றும் இல்லலை. ஆனா எனக்கு இருக்கிற பிரச்சனைக்குள்ள இந்தக் குடும்பம் அது இதென்று சரிபாட்டு வராமென்று நான் நினகை கயில்லை'

'எனக்கு உன்னைப் பற்றி திரியும். உன்னை மாதிரி ஓர் மாப்பிள்ளையை எடுக்கிறது எவ்வளவு கஷ்டம் என்று எனக்குத் திரியும். இப்ப அவசரமில்லை. ஆறுதலாய் கட்டலாம். என்ன சொல்றாய்"

'டீச்சர் உன் ரை எதிர்காலத்தபை பற்றி எனக்கே சரியாய் தளிவான திட்டமில்லை."

'இந்த நிலையில் இப்ப பதில் வணைடாம். வடிவாய் யோசித்து இரண்டு மாதத்தில் சொல்லு"

இச்சமயம் மீண்டும் டலெிப்போன் அடித்தது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

"ஹலோ"

'இது நான்". அவளது கணவன்.

'என்ன மன்னிச்சுக் கொள். அன்றைக்கு நீ போன் எடுக்கக்கே கை விசயம் திரியாமல் முட்டாள்தனமாய் நடந்து போட்டன். மன்னிச்சுக் கொள். ஐயும் சொறி. உன் ரை அம்மாட விசயம் இப்பதான் தற்செயலாய் திரிந்தது. என் ரை ஃபரெண்ட்

"ஒருவனோட கொழும்புக்கு கதகைக்கே கை தான் சொன்னவன். ஐறியலி பீல் சொறி போர் யி. எதுக்கும் இன்னும் கொஞ்சம் நரேத்தில வாறன். ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதை."

இவளுக்கு சந்தோசமாயிருந்தது. இவளுக்கு துன்பம் என்றவுடன் இவளது கணவன் எப்படித் துடிக் கிறான். அவனது வார்த்தைகள் எவ்வளவு இதமாயிருக்கின்றன. இவ்வளவு அன்பை இன்னமும் இவள் மலே அவன் வதைத் திருக்கிறான்? இப்படி ஒரு அன்பைப் பெறுவதற்கு நான் உண்மையிலேயே கொடுத்து வதைத் தவள் தான் இவ்விதம் எண்ணிக் கொண்டாள். பிரிவுகள், இழப்புகள் சிலவள்கைகளில் பிளவுண்ட நடுஞ்சங்களை ஒன்று சரேக்கவும் உதவி விடுகின்றனதான்.

0000000000 14: 000000000 000000!

'இந்த உலகத்தில் உண்மையான அன்பு தான் இன்பத்ததை தருகின்றது. இவர் எவ்வளவு தபிரம் என்னில் அன்பு வதைத் திருக்கிறார். எனக்காக இப்படியெல்லாம் உருகிப்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

படோகின்றார். இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் இத்தகையதொரு ஆதரவை வணைபித்தானே இதயம் ஏங்கித் தவிக்கின்றது? மீண்டும் சோபாவில் அமர்ந்தாள். தாயின் பிரிவு தந்த வதேனையால். வாடியிருந்த படோதும் தன்னை உறுதியான நிலைக்கு மாற்றிக் கொண்டாள். கணவனின் ஆதரவான பசேசும் இவ் விசயத்தில் அவளுக்கு உறுதுணையாக இருந்து விட்டது. சிறுவனபைப் பார்த்தாள். அவனும் யோசனையில் மழ்கிப் படோயிருந்தான். பார்க்கப் பாவமாயிருந்தது. தனது கஷ்டத்தை அவன் மலே திணிக்கின்றமோ என்று பட்டது.

'சிறுவா"

'என்ன டீ ச்சர்"

'நான் கடை விசயத்தைப் பற்றி ஏதும் பிழையாய் நினகைக்கிறியா?

'இல்ல டீ ச்சர்"

'நீ அதைப் பற்றி அதிகம் யோசித்து மெளையைக் கழப்பிக்கொள்ளாதை. ஆறுதலாய் யோசித்துப் பார். பெரிய தங்கச்சிக் கு அதிட்டமிருந்தால் எல்லாம் நல்லபடியாய் நடக்கும்"

சிறுவனுக்கு டீ ச்சரைப் பார்க்க பாவமாயிருந்தது. இவளுக்கு எத்தனை பிரச்சினகைகள். ஊரிலுள்ள குடும்பத்தவர்களதைத் தாங்க வணைபிய பொறுப்புகள். தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைத் தள்ளிச் செல்ல வணைபிய கவலகைகள். நான் இவளது தங்கச்சியகைக் கட்டுவதால் கட்டாயம் இவளது பாரங்களில் ஒன்று குறையைத் தான் செய்யும். ஆனால் என் வாழ்க்கையைப் பற்றிய எதிர்காலத் திட்டங்கள் இன்னமும் தளெவான நிலையில் நானில்லை. இந்நிலையில் இதுபற்றி அவசரப்படக் கூடாது.

'சிறுவா"

'டீ ச்சர். என்ன டீ ச்சர்"

இப்ப படோன் பண்ணினது யார் தரெயுமோ?

'யார் டீ ச்சர்"

இவர் தான். சிறிது மெளனமாயிருந்தாள்.

"அவர் எவ்வளவு கவலைப்பட்டார் தரெயுமா? எப்படித் துடிச்சுப் படோனார். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் அவரும் வரப் படோறார் சிறுவனுக்கு அவளது கணவன் மலே ஒருவிதமான மதிப்பு எழுந்தது. அதசேமயம் அவன் வரும் சமயத்தில் அவர்களின் அந்தரங்கத்தைக் கழப்பும் வகையில் தான் இடஞ் சலாயிருப்பதும் சரியல்ல என்று பட்டது.

'டீ ச்சர்"

"என்ன சிறுவா"

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

அவர்களிருவரையுமே காலம் நன்றாக வாட்டி எடுத்து விட்டது.

டீ ச்சரோ அதசேமயம் கணவனின் ஆதரவான அணைப்பினுள் தஞ்சம் புகுந்தவளாக தன்னையே கண்ணிரால் சூத்தப் படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். தனது தாயின் பிரிவிற்காக அழுகிறாள். தன் துரோகத்திற்காக அழுகிறாள். தன் கணவனின் தபய அன்பினை நினதத்து அழுகிறாள். அவளது அழுகையால் அவனது நடுநடு நனநைந்து கொண்டிருந்தது. அவனும் அவள் அழுவது வரையில் அழட்டும் என்று எண்ணியவனாக அவளை ஆதரவாக தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். உண்மையில் மனம் விட்டு அழுவதன் மமலம் மனப் பாரங்கள் கற்றுநைந்து விடத்தான் செய்கின்றன.

நீண்ட நாட்களின் பிரிவினால் அவர்களிருவரும் கும்பிடையில் ஏறப்பட்டு விட்ட இந்த மனப்பிரவமான இணைப்பு அவர்களிருவரையும் சூற்றுச்சிமூலமெறக்கவதைத்தது. அந்தச் சமயம் அவர்களிருவரும் சிறுவன் இருப்பதையே மறந்து போனார்கள். சிறிது நேரத்தில் அவள் தன் நிலைக்கு திரும்பினாள். சிறுவன் பல்கனியிலிருப்பதை அவதானித்தாள். அவளது கணவனிடம் சிறுவனைப் பற்றி சிறுவனின் மாமா மகனைப் பற்றி கபறினாள்.

'உங்களாக்கு சிறுவனை இன்ட்ரடியிஸ் பண்ணவணும்' என்றாள். இருவரும் பல்கனிக் கு வந்தார்கள்.

'சிறுவா. மீட் மலைவட ஹஸ்பண்ட்'

'ஹாய். கிளாட்டும் மீட் யு' சிறுவன் சங்கோஜத்துடன் கையை நீட்டினான். சிலபேர்பை பார்த்ததும் உடனடியே பிடித்துப் போய் விடுகிறது. அவளது கணவனாக்கும் அவனைப் பார்த்ததும் உடனடியே பிடித்துப் போய் விட்டது. சிறிது நேரம் அவளது கணவன் சிறுவனுடன் பசேிக் கொண்டிருந்தான். அவனது மாமா மகனைப் பற்றி விசாரித்தான். அதசேமயம் சிறுவனாக்கும் அவர்களிருவரையும் தனிமையில் விட்டு விட்டுப் போய் விடுவதே நல்லது போல் பட்டது. நீங்களிருவரும் என்னமென்னிச்சுக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கும் கொஞ்ச அலுவலிருக்க இவ்விதம் சிறுவன் கபறவும் அவள் இடமெறித்தாள்.

'நீ பொய்ச்சொல்லாதை, நீ கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். நான் சமகைகப் போறன். அம்மாட எட்டுச் சிலவா நினசைச்சுக் கொள்ளன்'

இதற்கு மலேமும் அவனால் மறுப்புக் கபற முடியவில்லை. ஓகே டீ ச்சர். சமயைலாக்கு ஏதாவது உதவி செய்யட்டே 'ஓன்றும் வேண்டாம். இரண்டு பேரும் கதசைச்சுக் கொண்டிருங்கள்."

அவளது கணவனும் அவனும் பல்கனியில் தனித்து விடப்பட்டனர். அவர்களாக்கு இடையில் உரையாடல் தொடர்ந்தது. சிறிது நேரத்திலேயே நெருக்கமாகி விட்டனர்.

'நானே உங்களிட டீ ச்சுருக்காக வர இருந்தனான். அதற்குள் நிலமையை வேறொவழியில் வந்து விட்டது. நீங்களிருவரும் சரேந்தது எவ்வளவு சந்தோசமாய் இருக்காது தெரியுமா?'

அவளது கணவனாக்கும் சிறுவனது பசேச்சு ஆறுதலை தந்தது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

'நீ நங்களிருவராமே நடந்ததில் லாவற்றையுமே அடியோடும் மறந்து விட்டு புதிதாக வாழ்க்கையைத் தொடங்க வேண்டும். எந்தக் காரணத்தாகக் கொண்டும் பழையதைக் கிளற வேண்டாம். நீ நங்களிருவராமே ஒருவரையொருவர் உயிருக்குயிராய் நசீகிக்கிறீங்கள். ஏதோ ஒருசில தவேயில் லாத சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. அதையெல்லாம் கட்ட கனவாக மறந்து விடுங்கள். சிறுவன் தொடர்ந்தான்.

'டீ ச்சுருக்கு இந்த சமயத்தில் தான் ஆதரவும் அன்பும் நிறைய வேண்டும். நீங்கள் தான் அவனுக்கு எல்லாமே. நீ நங்களிருவராமே சந்தோசமாக இப்படியே எப்பவும் இருக்க வேண்டும். அதுதான் என் விருப்பம்"

அன்றிரவு சிறுவன் டீ ச்சரிடமிருந்து விடபெற்றுச் சினைற போது இரவு பன்னிரண்டாகி விட்டது. அவனது மனமும் சந்தோசத்தால் பரிதாபித்திருந்தது.

வீதி இரவின் அமையியில் மழைக்கி ஆரவாரமற்று கிடந்தது. வீதியில் இவனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அச்சமயம் ஒரு கார் இவன் அருகில் வந்து நின்றது. நின்ற காரிலிருந்து ஒருவன் இறங்கினான். இலங்கையைத் தான். அவனை எங்கோ பார்த்தது போன்ற நினவை. ஆனால் உடனடியாக ஞாபகத்துக்கு வரவில்லை. வந்தவன் கட்டான். 'என்ன என்னைத் தெரியுமா? வந்தவனின் காரலும் தடிப்பாக, இறுக்கமாயிருந்தது.

"எங்கயே பார்த்த மாதிரியிருக்கு, ஞாபகம் வரலேலையை"

'அதெப்படி ஞாபகம் வரும் வந்தவன் இளக்காரமாக சிரித்தான். திடீரென அவனது காரலின் தொனி மாறியது. டயே மூரண்டு பிடிக் காதை. நான் சொன்னபடி சயெ. பிரச்சனையில்லை. பார்த்தியா இதை அவன் கைகளில் சிறியதொரு பிஸ்டல். ஆனால் சிறுவன் மிரளவில்லை. பசோமல் இருந்தான்.

'பசோமல் காரிலை ஏறு. உன்னோட கொஞ்சம் கதைக்க வேணும்'

இவனுக்கு இப்போது ஞாபகம் வந்தது. இவன். இவன்" அவனது நண்பனின் தம்பியல்லவா. இவன் தான் டெலிபோனில் அடிக் கடி மிரட்டுபவனாயிருக்க வேண்டும்.

00000000000 15: 000000 00000!

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 13 October 2017 14:03 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:39

00000